

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเอกราช

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเอกราช ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๓/๒๕๕๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับ นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของ พรรคเอกราช ดังนี้

นโยบายของพรรคเอกราช

พ.ศ. ๒๕๕๕

คำปรารภ

ประเทศไทยของเราได้พยายามที่จะสถาปนาระบอบประชาธิปไตยเป็นเวลานานกว่าครึ่งศตวรรษแล้ว ก็ยังไม่เป็นผลสำเร็จ และเนื่องจากไม่ประสบผลสำเร็จนี้เองได้ทำให้ประเทศไทยต้องประสบความทุกข์โศก ร้ายมาจนกลายเป็นปัญหาเรื้อรังและยังเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งสามารถประมวล ให้เด่นชัดเป็น ๓ ปัญหา คือ

ปัญหาที่หนึ่ง ประเทศไทยได้ทรุดโทรมลงสู่ฐานะที่ต้องตกเป็นลูกหนี้แก่ต่างชาติเรื่อยมา นับว่าเป็นภาระและความวิตกกังวลแก่ปวงชนในชาติเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาที่สอง ประชาชนชาวไทยต้องประสบความทุกข์ยากเดือดร้อน ทั้งในด้านการดำรงชีวิต และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปัญหาที่สาม ระบอบการปกครองของเมืองไทย ยังเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ไม่สมบูรณ์ และยังไม่มีพรรคการเมืองที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง จึงทำให้การเมืองการปกครองของประเทศ มีการรวนเรไม่แน่นอน หรือเรียกได้ว่าไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองจนทำให้รัฐบาลต้องเผชิญกับปัญหา เสถียรภาพของรัฐบาลเอง และก่อให้เกิดความไม่มั่นใจ อันไม่เป็นผลดีแก่ประเทศไทยและประชาชน

เมื่อได้วิเคราะห์ปัญหาทั้งสามนี้แล้ว เห็นว่าแต่ละปัญหาล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่บีบบังคับให้ชาติบ้านเมืองก้าวไปสู่วิกฤตการณ์เข้าไปทุกขณะ หากไม่ร่วมมือร่วมใจกันแสวงหาแนวทางที่แก้ไขปัญหาให้ถูกต้องอย่างจริงจัง และเข้าปฏิบัติการด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้ว ประเทศชาติก็จะต้องประสบวิกฤตการณ์ร้ายแรง ทำให้ไม่อาจรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้ต่อไป

พรรคเอกราชมีความเห็นว่า การที่จะแก้ไขปัญหาของชาติให้ลุล่วงไปด้วยดีนั้น มีแต่จะต้องดำเนินการตามวิถีทางประชาธิปไตยด้วยระบบพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ และมีนโยบายที่สอดคล้องตรงกับความต้องการของชาติและประชาชน ดังนั้น พรรคเอกราชจึงขอเสนออุดมคติของพรรคและนโยบายแก้ไขปัญหาของชาติดังกล่าวมาให้พี่น้องปวงชนชาวไทยทุกท่านได้พิจารณา ดังต่อไปนี้

นโยบาย

พรรคเอกราชได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาของชาติที่ปรากฏเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติอยู่ในขณะนี้ เป็นปัญหาที่สลับซับซ้อนและหมักหมมกันมานาน ฉะนั้น การแก้ไขปัญหาก็ควรจะเริ่มด้วยการบรรเทาความรุนแรง และเยียวยาอาการในขั้นต้นก่อน ซึ่งพรรคเอกราชได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่า ควรจะรีบดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้ลุล่วงไปก่อน อันจะเป็นบันไดขั้นต้นในการก้าวไปสู่การแก้ปัญหาอื่น ๆ และพัฒนาชาติตามนโยบายหลักต่อไป นอกจากนี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า การที่ชาติไทยจะดำรงไว้ซึ่งความสถาพรของสถาบันความเป็นชาติไทย สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์นั้น ก็ด้วยการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยให้มีเสถียรภาพ แต่เสถียรภาพของระบอบประชาธิปไตยจะมีได้นั้น ก็อยู่ที่การมีระบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดระบบประชาธิปไตยโดยครบถ้วนทั้งด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม วัฒนธรรม และด้านการป้องกันประเทศ อันสอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะพิเศษของชาติไทย ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายหลักหรือนโยบายระยะยาวของชาตินั้นเอง พรรคเอกราชได้ยึดแนวทางของประชาธิปไตยโดยสากลที่ประกอบด้วย ทฤษฎีรัฐศาสตร์ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ และทฤษฎีปรัชญา โดยนำหลักการปกครองของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ อาทิเช่น หลักอธิปไตยเป็นของปวงชนทุกชนชั้น หลักเสรีภาพ หลักความเสมอภาค หลักกฎหมาย หลักการปกครองโดยการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ฯลฯ รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์ ปัญหาของชาติอย่างถ่องแท้แล้วประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งความรู้ ประสบการณ์ และบทเรียน ตลอดจนสภาพความเป็นจริงของสังคมไทยและสังคมโลกเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ของชาติให้สำเร็จลุล่วงไปให้จงได้

ดังนั้น พรหมเอกราชจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการในการแก้ปัญหา ทั้งนโยบายเฉพาะหน้า และนโยบายหลัก เพื่อให้ประเทศชาติพ้นวิกฤตการณ์และให้สามารถพัฒนาไปสู่ความมั่นคงและความรุ่งเรือง สถาพรสืบไปไว้ ดังต่อไปนี้

วิธีดำเนินการของพรหม

ตอนที่ ๑

วิธีดำเนินการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของชาติ

(๑) ทำให้หลัก “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน” ปรากฏเป็นจริงโดยจัดทำให้นโยบายของรัฐบาล เป็นประชาธิปไตยและให้รัฐสภาทำหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนอย่างแท้จริง

(๒) ทำให้หลัก “บุคคลมีเสรีภาพบริบูรณ์” ปรากฏเป็นจริงตามหลักลัทธิประชาธิปไตยโดยพิจารณา เลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายต่าง ๆ ที่บั่นทอนเสรีภาพของบุคคลในระบอบประชาธิปไตยรวมทั้งส่งเสริม ให้สถาบันสื่อมวลชนได้ถึงซึ่งฐานะอันควรที่ ๔ แห่งสังคมชาติ

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการก้าวไปสู่อุดมการณ์สังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และให้มีการออก เสียงลงประชามติก่อนประกาศใช้

(๔) แก้ปัญหาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ยาเสพติด และปัญหาความปลอดภัยของประชาชน ให้เป็นผลสำเร็จด้วยความร่วมมือกับองค์การมวลชนทั้งปวง

(๕) ลดและตรึงราคาสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้รัฐวิสาหกิจและกลไกของรัฐ รวมทั้ง องค์การมวลชนที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดประสิทธิผล

(๖) ส่งเสริมการเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม และการพาณิชย์กรรม รวมทั้งพัฒนาการสหกรณ์ ทุกประเภทให้บังเกิดประสิทธิผลต่อประชาชนโดยแท้จริง

(๗) ประกันรายได้ขั้นต่ำของผู้มีรายได้น้อยและปรับปรุงค่าจ้างขั้นต่ำของลูกจ้างอย่างเหมาะสม และให้มีประสิทธิภาพต่อการรักษาดุลระหว่างทุนกับแรงงาน

(๘) จัดตั้งและดำเนินการสวัสดิการในปัจจุบันของการดำรงชีวิตต่อประชาชนผู้ยากจน รวมทั้ง จะดำเนินการพัฒนาการศึกษาเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานของชาติให้สอดคล้องกับการสถาปนาระบอบประชาธิปไตย โดยรัฐจะร่วมมือกับองค์การมวลชน และองค์การเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

(๙) ปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ตลอดจนส่วนท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แห่งปวงชนชาวไทยและประเทศชาติ

(๑๐) ปรับปรุงการบริหารของรัฐวิสาหกิจสาธารณูปโภคและดำเนินการให้วิสาหกิจเอกชนที่มีลักษณะสาธารณูปโภคให้บริการประชาชนตามความมุ่งหมายที่แท้จริงของสาธารณูปโภค

(๑๑) สนับสนุนการลงทุนภายในประเทศโดยคนไทยเป็นหลักและเสริมด้วยการลงทุนจากต่างประเทศ โดยปรับปรุงกรรมวิธีด้านเศรษฐกิจและการคลังเพื่อส่งเสริมการลงทุนให้มีความสะดวก ความปลอดภัย และเกิดความมั่นใจต่อผู้ที่จะลงทุน

(๑๒) ดำเนินการนโยบายต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของชาติไทย เพื่อให้ประเทศไทย ซึ่งมีฐานะทางยุทธศาสตร์อันสำคัญที่สุดในสถานการณ์โลกปัจจุบัน ให้สามารถดำรงตนบนเวทีสากลอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้ไทยสามารถรักษาประโยชน์ของชาติไว้อย่างเหมาะสม

ตอนที่ ๒

วิธีดำเนินการตามนโยบายหลักของพรรคเอกราช

๑. นโยบายด้านการเมืองภายในประเทศ

พรรคเอกราช มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ เพื่อให้อำนาจธิปไตยเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง สร้างเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทยให้มั่นคงซึ่งเป็นกุญแจดอกแรกที่จะก้าวไปสู่การแก้ปัญหาและการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ได้โดยง่าย พรรคเอกราชจึงกำหนดวิธีการดำเนินการในด้านการเมืองไว้ ดังต่อไปนี้

๑.๑ เติบโตและรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์อันเป็นสถาบันแห่งความมั่นคง และเป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคีในชาติให้สถิตสถาพรชั่วกาลนาน

๑.๒ พรรคจะสร้างเสถียรภาพทางการเมือง โดยสร้างระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ทั้งรูปแบบและเนื้อหา ซึ่งถือว่าการมีเสถียรภาพทางการเมืองเป็นรากฐานที่สำคัญของการที่จะพัฒนาสังคมไทยให้เจริญรุ่งเรืองเป็นสังคมที่สมบูรณ์ในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

๑.๓ พรรคจะมุ่งสร้างระบบพรรคให้เป็นของประชาชนอย่างแท้จริงที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทยให้เป็นผลสำเร็จและถือว่าพรรคการเมืองต่าง ๆ เป็นผู้ร่วมงานทางการเมืองยกเว้นพรรคการเมืองที่มีเจตนาร้ายและใช้ความรุนแรงเป็นวิธีดำเนินการ

๑.๔ พรรคจะส่งเสริมสถาบันสื่อมวลชนให้มีฐานะสมกับฐานะอันควรศักดิ์ในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันหนังสือพิมพ์ในฐานะที่ ๔ ย่อมเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย ในปัจจุบันได้มีสถาบันสื่อมวลชน เช่น วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์เพิ่มขึ้นมา

และก้าวสู่บทบาทเป็นเครื่องมือในการแสดงประชามติ ดังนั้น บุคคลที่ทำงานในสถาบันเหล่านั้น จึงควรมีความรับผิดชอบต่อสังคมของชาติมากกว่าบุคคลธรรมดา พรรคจึงปรารถนาที่จะส่งเสริมให้กับบุคคลเหล่านั้นได้ดำรงตนอย่างสมควรกับฐานันดรที่ ๔ และในฐานะกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๑.๕ พรรคจะสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างข้าราชการกับนักการเมืองอาชีพ ระหว่างข้าราชการทหาร ตำรวจ กับข้าราชการพลเรือน ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ระหว่างชนชาติไทยกับชนชาวไทยโดยสัญชาติ ทุกหมู่เหล่าโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา โดยยึดมั่นในหลักการประสานผลประโยชน์เฉพาะส่วนของทุกฝ่ายเข้ากับผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกภาพของชาติและความสามัคคีแห่งชาติ

๑.๖ พรรคจะประกันความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ และเคารพต่อหลักนิติธรรม และปฎิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รวมทั้งจะทำให้ตระหนักถึงสิทธิและการใช้สิทธิเสรีภาพอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ตนเองและสังคมโดยรวม

๑.๗ ให้อำนาจการบริหาร อำนาจตุลาการ และอำนาจนิติบัญญัติเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขเป็นหลัก

๑.๘ ทำให้คนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิเสรีภาพสมบูรณ์และส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง

๑.๙ แก่กฎหมายบางอย่างที่ล้าหลังและยังไม่เป็นประชาธิปไตยซึ่งยังใช้อยู่ในปัจจุบัน ให้ถูกต้องตามกฎหมายและสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง

๑.๑๐ ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑๑ การกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ

๑.๑๒ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด

๑.๑๓ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ ความคิดทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่ประชาชน

๑.๑๔ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรประชาธิปไตยทั้งหลายของปวงชน โดยคำนึงถึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันจะพึงมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงประสามติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๒. นโยบายด้านการเมืองระหว่างประเทศ

ประเทศไทยกลายเป็นจุดยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลกอันเป็นผลให้ประเทศไทยจะต้องกำหนดบทบาทและที่ท่าในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับนานาประเทศในโลกอย่างชัดเจน และให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอได้นั้น การดำเนินนโยบายต่างประเทศไม่เพียงแต่จะก่อให้เกิดผลได้ผลเสียอย่างธรรมดาหากพลาดพลั้งลงไปมีแต่จะเกิดผลเสียต่อความมั่นคงของชาติขึ้นทุกที พรรคเอกราชได้วิเคราะห์ปัญหาและไตร่ตรองแล้วเห็นว่าหากประเทศไทยมีนโยบายการต่างประเทศที่ถูกต้องบนรากฐานของลักษณะพิเศษประจำชาติไทยได้แล้ว ก็จะทำให้ชาติไทยมีความมั่นคงและมีเกียรติปรากฏแก่นานาชาติ ดังนั้นพรรคเอกราชจึงได้พิจารณากำหนดวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

๒.๑ ใช้เอกลักษณ์ของชาติไทยเป็นแนวในการดำเนินนโยบายการต่างประเทศแสดงออกซึ่งความมี “นโยบายอิสระ”

๒.๒ ดำเนินนโยบายเป็นมิตร ไม่แทรกแซงความขัดแย้งระหว่างคู่พิพาทแต่จะสนับสนุนวิธีการระงับความขัดแย้งระหว่างประเทศโดยสันติวิธี

๒.๓ ส่งเสริมสัมพันธไมตรีอันดีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้ากับทุกประเทศ โดยไม่ยึดถือความแตกต่างในลัทธิการปกครอง หรือระบบเศรษฐกิจและสังคมเป็นข้อยับยั้ง

๒.๔ รักษาศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิประเทศชาติให้เป็นที่ยกย่องและรับรองจากนานาชาติ พร้อมทั้งจะป้องกันพฤติกรรมทั้งปวงจากต่างชาติที่จะมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ

๒.๕ ผสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๒.๖ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญา และการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับนานาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๒.๗ ร่วมกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

๓. นโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน

ระบบการบริหารแผ่นดินเป็นปัจจัยสำคัญที่จะให้นโยบายอื่น ๆ ของรัฐบาลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ดังนั้น พรรคเอกราชจึงมีความตั้งใจที่จะเสริมสร้างและพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย ให้สามารถตอบสนองความต้องการริบด่วนของประเทศชาติและของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นไปอีก โดยยึดถือหลักเอกภาพในระดับนโยบายอันจะเป็นผลทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกันภายในชาติ ทั้งนี้ เพื่อให้กลไกของรัฐทั้งระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น สามารถทำงานที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบแต่ละระดับนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว พรรคจึงกำหนดวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๓.๑ ปรับปรุงการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และวิธีการดำเนินงานของส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีขอบเขตความรับผิดชอบที่แน่นอนและชัดเจน เพื่อให้ทุกส่วนสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้เต็มที่ และมีปัญหาอุปสรรคชะงักน้อยที่สุด

๓.๒ พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างการจัดการของส่วนราชการที่มีหน้าที่และปฏิบัติงานซ้ำซ้อน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นหน่วยเดียวกันเพื่อการรวมพลังจากกำลังคน กำลังงบประมาณ และกำลังความสามารถที่มีอยู่ อันจะก่อให้เกิดความประหยัด และส่งเสริมให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๓.๓ ปรับปรุงและจัดการพัฒนาบุคคลให้มีสมรรถภาพ เพื่อให้ข้าราชการได้ดำรงตนอย่างมีเกียรติ มีสวัสดิภาพ มีระเบียบวินัย และคุณธรรมในหน้าที่การงานอันจะเป็นการทำให้กลไกรัฐมีความสมบูรณ์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินมากยิ่งขึ้น

๓.๔ กระจายอำนาจจากการบริหารทั้งส่วนภูมิภาค และท้องถิ่นให้มีอิสรภาพในการบริหารงานด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น โดยลำดับเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบริการสาธารณะและบริการประชาชน โดยปรับปรุงวิธีการควบคุมจากภายนอกให้น้อยที่สุด เพื่อเป็นทางส่งเสริมการกระจายอำนาจ และความเจริญให้แพร่ไปทั่วราชอาณาจักร นอกจากนั้นแล้วพรรคจะส่งเสริมให้มีโครงการที่มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างส่วนราชการกับกลุ่มเอกชนโดยตรงอย่างกว้างขวาง

๓.๕ พัฒนามาตรการในการป้องกันและมาตรการกำจัดการฉ้อราษฎร์บังหลวง การกลั่นแกล้ง และการใช้อิทธิพลอย่างไม่เป็นธรรมต่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับการปฏิบัติจากทางราชการอย่างมีเกียรติ สะดวกและเป็นธรรม รวมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย เพื่อความสงบสุขในท้องถิ่นของตน

๔. นโยบายด้านการเศรษฐกิจ

พรรคเลื่อมใสในระบบเศรษฐกิจทุนนิยมเสรีและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมีแผน พรรคปฏิเสธระบบเศรษฐกิจทุนนิยมผูกขาด ซึ่งพรรคมุ่งมั่นจะสร้างความไพบูลย์ทางเศรษฐกิจ และความยุติธรรมทางสังคมให้เกิดขึ้นให้ได้ เพราะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่สมบูรณ์ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขแห่งชาติต่อไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว พรรคจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการในด้านเศรษฐกิจไว้ ดังต่อไปนี้

๔.๑ ปรับปรุงและกระชับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เป็นหลักในการสร้างระบบเศรษฐกิจประชาธิปไตย ทั้งนี้ จะกระทำได้โดยไม่ให้เกิดการเสียดุลทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๔.๒ ปรับระบบการถือทุนลักษณะผูกขาดเพื่อให้มีการกระจายทุนอันจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของชาติไทยได้มีเสถียรภาพ คือ

(ก) ส่งเสริมการกระจายทุนด้วยระบบการถือกรรมสิทธิ์ให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม เพื่อเกื้อกูลต่อความมั่งคั่งไพบูลย์ของชาติ

(ข) ลดระดับการรวมศูนย์ทุนในลักษณะจำกัดบุคคล ให้เป็นบริษัทมหาชนด้วยมาตรการประชาธิปไตยและด้วยความรับผิดชอบของรัฐบาล

(ค) ส่งเสริมการสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ และบังเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง และใช้เป็นเครื่องมือในการกระจายทุนด้วย

(ง) วิสาหกิจเอกชนที่มีลักษณะรวมศูนย์ทุน และก่อให้เกิดอิทธิพลอันจะทำให้เกิดการผูกขาดในลักษณะเช่นนี้ รัฐอาจเข้ามามีส่วนในการบริหารเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศชาติ โดยไม่ล่วงล้ำในกรรมสิทธิ์ผลกำไรของผู้ถือหุ้นของวิสาหกิจนั้น ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดเป็นอุปสรรคต่อการกระจายทุน

๔.๓ ปรับปรุงและส่งเสริมรัฐวิสาหกิจกับวิสาหกิจเอกชน ให้มีบทบาทต่อการสร้างระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมของประเทศไทย และทำให้วิสาหกิจทั้งสองช่วยกันรักษาเสถียรภาพของตลาด รวมทั้งให้สามารถส่งเสริมการขยายตัวของกันและกันได้

๔.๔ ปรับปรุงและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรและอุตสาหกรรม โดยถือว่าประเทศไทยมีการเกษตรกรรมเป็นหลัก แต่อนาคตของประเทศไทยก็ต้องก้าวไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรม ดังนั้น ในสถานการณ์ทั้งสองด้านนี้จะต้องพัฒนาอุตสาหกรรมก็ต้องเน้นหนักไปในรูปอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรกรรม เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปวัตถุดิบเกษตรกรรม

๔.๕ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจกับการขยายตัวของประชากร ให้ได้สมดุลกัน โดย

(ก) เพิ่มการผลิตทางการเกษตรกรรม โดยมุ่งผลผลิตต่อพื้นที่เดิมเป็นหลักด้วยการปฏิรูปเกษตรกรรมให้เต็มระบบ

(ข) เพิ่มการผลิตทางอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อป้องกันการเอารัดเอาเปรียบจากต่างประเทศ และเพื่อรักษาคุณภาพระหว่างทุนกับแรงงาน

(ค) พัฒนาพาณิชย์กรรมเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของจำนวนสินค้าออก รวมทั้งการแสวงหาตลาดประจำในต่างประเทศ ซึ่งจะกระทำทั้งในรูปการซื้อขายและแลกเปลี่ยนสินค้าโดยตรงและหรือในรูปแบบสินเชื่อ

(ง) ขยายการขนส่งทั้งภายในและระหว่างประเทศ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่งตามระบบสากล

(จ) ขยายทุนซึ่งจะได้มาจากการระดมทุน ทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ โดยเน้นหนักการระดมทุนภายในประเทศ

(ฉ) ขยายเทคโนโลยีและพัฒนาบุคคลเพื่อให้ทันกับความก้าวหน้า และให้เป็นการสนับสนุนต่อกิจการในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ

(ช) ควบคุมพัฒนาการของระบบทุนเสรีนิยมให้อยู่ในระบบประชาธิปไตย เช่น ป้องกันการผูกขาด รักษาขอบเขตการกระจายทุน เกลี้ยบรรเทาความระหว่งส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการเฉลี่ยรายได้อันจะเป็นหนทางให้ลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้แคบลง

(ซ) ปรับปรุงระบบการคลังและการเงิน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่กำลังเผชิญหน้าอยู่ในขณะนี้ อันได้แก่ การเก็บภาษี การกู้เงิน การธนาคาร และการรักษาเสถียรภาพค่าเงินบาทรวมทั้งจะต้องสร้างเสริมมูลค่าทรัพยากรของชาติ

(ฅ) พัฒนาพลังงานและนำทรัพยากรธรรมชาติของชาติมาใช้ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติอย่างถูกต้อง รวมทั้งจะต้องกำหนดมาตรการพิทักษ์ทรัพยากรของชาติเพื่อประโยชน์ของชาติในอนาคตต่อไป ตลอดจนจะส่งเสริมด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติอย่างกว้างขวาง

(ฉ) ร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาประเทศ ทั้งนี้ โดยไม่ให้เกิดข้อผูกพันทางการเมือง ดำรงความเป็นอิสระบนพื้นฐานของความเป็นมิตรที่ดีต่อกันโดยไม่เลือกระบบสังคม

(ค) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรชาวนาชาวไร่มีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเอง กำหนดพื้นที่ทางการเกษตร อุตสาหกรรม และที่อยู่อาศัยให้แน่นอนทั่วประเทศ

๕. นโยบายด้านเกษตรและอุตสาหกรรม

พรรคเอกราชตระหนักถึงความเป็นอยู่ของเกษตรกร ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ยังอยู่ในสภาพตกต่ำทั้งทางด้านรายได้ มาตรฐานการครองชีพและสังคม จึงต้องปรับปรุงและยกฐานะความเป็นอยู่ทางการเกษตรให้ดีขึ้น เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

ในการพัฒนาทางการเกษตร พรรคเอกราช มีนโยบายที่ปรับปรุงอย่างเหมาะสมแก่ผลิตผลและแหล่งเพาะปลูกในแต่ละพื้นที่พร้อมกับประสานกับด้านการตลาด โดยพรรคเอกราชจะยึดมั่นในนโยบายที่รัฐจะต้องจัดหาแหล่งการตลาดให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร

ด้านอุตสาหกรรม พรรคเอกราชมีนโยบายแน่วแน่ที่จะส่งเสริมการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับทรัพยากรของประเทศและสร้างบรรยากาศที่ดีในการลงทุนจะไม่แทรกแซงหรือดำเนินการในลักษณะแข่งขันกับธุรกิจภาคเอกชน นอกจากกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ที่มีลักษณะพิเศษอย่างเด่นชัด สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อม และกระจายอุตสาหกรรมไปตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อกระจายรายได้ และผลประโยชน์ให้ทั่วถึง พร้อมกันนั้น พรรคเอกราชมีนโยบายที่จะให้กิจการอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมในด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ของประชาชนในขณะเดียวกันพรรคเอกราชมีนโยบายที่ให้รัฐประสานงานร่วมมือและหารือกับธุรกิจภาคเอกชนในการดำเนินนโยบายและมาตรฐานด้านอุตสาหกรรมเพื่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวม

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว พรรคเอกราชจึงกำหนดวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกันการผลิตและราคาผลิตผลของการเกษตร ชาวนา ชาวไร่ อย่างเป็นระบบและเป็นธรรม

(๒) ปลดเปลื้องภาระหนี้สินของเกษตรกร ชวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการ และขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สนับสนุนสถาบันการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้น ทั้งด้านการผลิต และการจำหน่าย ตลอดจนการบริหารงานในองค์กร

(๔) ส่งเสริมให้ภาคเกษตรกรรมเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับอัตราภาษี เครื่องจักรกล เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณภาพให้สูงขึ้น

(๕) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และ ยาปราบศัตรูพืชราคาถูกลงและมีคุณภาพอย่างพอเพียง

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการเกษตรกรรายย่อยในชนบทของประชาชน เพื่อหารายได้ เสริมครอบครัวและชุมชน

(๗) ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจนสนับสนุน การตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๘) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการส่งออกอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมครัวเรือนของชุมชนในเมืองและชนบท

(๙) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(๑๐) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม ให้อยู่ในสภาพปกติ ตามมาตรฐานสากลด้วยมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

๖. นโยบายด้านการสังคม

เนื่องด้วยประเทศไทยได้ประสบปัญหาความล้าหลังในการสถาปนาระบบประชาธิปไตย จนก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางด้านสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาจ้อราษฎรบังหลวง ปัญหาติดยาเสพติด ปัญหาการว่างงาน และปัญหาสวัสดิการสังคม เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ ได้กลายเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสรรค์ความมั่นคงของชาติ และต่อความเจริญก้าวหน้าในอนาคตของชาติ พรรค โดยความร่วมมือจากปวงชนชาวไทยทุกชนชั้นได้พิจารณากำหนดวิธีดำเนินการในด้านการสังคมไว้ ดังนี้

๖.๑ จะต้องเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง ปัญหาของชาติบ้านเมืองโดยเฉพาะให้เห็นว่าการสถาปนาระบบประชาธิปไตยให้สำเร็จจะเป็นกุญแจดอกแรกที่จะทำให้สามารถแก้ปัญหาอื่น ๆ ของประชาชน และของประเทศชาติให้ลุล่วงไปได้ง่ายขึ้น และไปสู่ความสำเร็จได้ดังปรารถนา

๖.๒ จะดำเนินการแก้ปัญหาสังคมบนพื้นฐานของการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การศึกษา อบรม และมาตรการทางกฎหมาย

๖.๓ ส่งเสริมให้มีการประกันสังคมแก่ชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในส่วนของเอกชน และส่วนของรัฐบาล โดยการ

(ก) จัดที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนให้พอเพียง และให้มีสภาพที่เหมาะสมได้มาตรฐาน

(ข) ประชาชนที่ยากจนหรือช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อม ความสมบูรณ์ทางร่างกายหรือพื้นฐานการศึกษาไม่อำนวยจะได้รับการช่วยเหลือแบบรัฐสวัสดิการสงเคราะห์

(ค) จัดตั้งสถาบันประกันสังคม หรือควบคุมและสนับสนุนการประกันสังคมด้านต่าง ๆ ขึ้นเป็นการเฉพาะโดยที่ทางหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประกันสังคมด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ยกกระดับขึ้นเป็นทบวงการเมืองหรือกระทรวง

๖.๔ ปฏิรูประบบงานของหน่วยราชการ ที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ให้สามารถรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริงทำให้ปริมาณการเกิดปัญหาอาชญากรรมลดน้อยและสูญสิ้นลงไปมากที่สุด เพื่อความสันติสุขและมีหลักประกันทางด้านสร้างสันติภาพของประชาชน

๖.๕ ส่งเสริมให้มีการพัฒนากำลังคนด้านจิตใจ เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีแนวโน้มในการทำลายความสงบสุขสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เป็นต้น โดยการ

(ก) เผยแพร่ค่านิยมด้านบุคคลและสังคมไทยที่ถูกต้องทางสื่อมวลชนทุกรูปแบบ

(ข) ตรวจสอบการทำงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบายพัฒนาคนทางจิตใจ สนับสนุนข้าราชการที่ดี และแนะนำส่งเสริม ขจัดและป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งการกดขี่ข่มเหงราษฎร

(ค) สนับสนุนและช่วยสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในสังคมให้ดีขึ้น สร้างโครงการแก้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติ และจัดการทำลายสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ โดยเด็ดขาด ขจัดแหล่งอบายมุขสิ่งชั่วร้าย การละเมิดศีลธรรมต่าง ๆ สนับสนุนนโยบายประหยัด และขจัดความฟุ่มเฟือยต่าง ๆ

(ง) พิทักษ์สิทธิและความเสมอภาคในสังคมทุก ๆ ด้าน

๖.๖ จะสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนของชาติ ให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

๖.๗ ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ถึงระดับชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

๖.๘ ปลุกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขแก่ประชาชน และข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง

๖.๙ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัดคับคั่งออกจากเมืองหลวง และเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขนาด ของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้อง

๗. นโยบายด้านวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการดำรงอยู่ของชาติ ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีความสำคัญต่อปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของชาติด้วย ถ้าปล่อยให้ละเลยต่อวัฒนธรรม จนเกิดเป็นปัญหาขึ้นมาแล้วก็จะทำให้การแก้ปัญหาอื่น ๆ ของชาติมีความยุ่งยาก ในปัจจุบันวัฒนธรรม ของไทยถูกละเลยจนกล่าวได้ว่าประชาชนส่วนหนึ่งได้ดำรงอยู่อย่างไม่คำนึงถึงวัฒนธรรม หากรัฐบาลใด ไม่จริงจังต่อการรักษาและประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมแล้ว ย่อมจะทำให้สังคมของชาติต้องประสบ ความเสื่อมโทรมเป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขกันด้วยความยากลำบาก อย่างไรก็ตาม ภารกิจที่ พระมหากษัตริย์กำหนด วิธีดำเนินการในด้านวัฒนธรรมร่วมกับพี่น้องปวงชนชาวไทยไว้ ดังต่อไปนี้

๗.๑ ฟื้นฟู ส่งเสริม และเชิดชูวัฒนธรรมไทยที่สูงส่งสืบทอดมาแต่บรรพบุรุษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการประพฤติปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีและความสัมพันธ์กับต่างชาติ

๗.๒ ป้องกันวัฒนธรรมต่ำทรามทั้งที่เกิดขึ้นภายในประเทศ และแพร่มาจากต่างประเทศ โดยอาศัยมาตรการทางกฎหมายและการศึกษาอบรมควบคู่กัน

๗.๓ ส่งเสริมเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ต่างเชื้อชาติในประเทศไทยในการพัฒนาวัฒนธรรม ของตนที่ดำรงต่อสังคมชาติไทย

๗.๔ พัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองและกำหนดมาตรการและปลุกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชน ทุกหมู่เหล่าให้ตระหนักในความเป็นจริงตามทัศนคติที่ว่าการเมือง คือ คุณธรรม และการเสียสละ เป็นสิ่งมีเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสถาปนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ของไทยจำเป็นต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองตามหลักวิถีประชาธิปไตย หากไม่เช่นนั้นการสถาปนาระบบประชาธิปไตยดังกล่าวก็จะประสบความล้มเหลว

๓.๕ ส่งเสริมและรักษาความบริสุทธิ์ศรัทธาของพระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาประจำชาติไทย รวมทั้งศาสนาอื่น ๆ ในประเทศ และจะเน้นหนักในการส่งเสริมให้ได้มีการปฏิบัติธรรมที่ถูกต้องเพื่อสันติสุขแห่งสังคมไทยสืบไป

๘. นโยบายด้านการศึกษา

พรรคเอกราช มีนโยบายที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพและพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของประเทศชาติ แก้ไขปัญหาขาดแคลนที่เรียน เปิดโอกาสให้เยาวชนของชาติได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง พร้อมปรับปรุงคุณภาพทางการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่การศึกษาของชาติ สนับสนุนภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมและจัดตั้งสถาบันการศึกษาทุกระดับ พร้อมกับส่งเสริมบุตรของผู้มีรายได้น้อยให้ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ส่งเสริมการศึกษาด้านจริยธรรม และหลักธรรมศาสนา เพื่อพัฒนาด้านจิตใจ ดังนั้น พรรคเอกราช จึงกำหนดวิธีดำเนินการในด้านการศึกษาไว้ ดังต่อไปนี้

๘.๑ ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง

๘.๒ ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญพัฒนาของสังคมและเศรษฐกิจของชาติ

๘.๓ สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากร ในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น ให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

๘.๔ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๘.๕ สนับสนุนให้ผู้ที่ยังขาดโอกาสและผู้พิการมีโอกาสเข้าศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้นโดยพึ่งตนเองได้

๘.๖ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้มีความมั่นคงและภาคภูมิใจในวิชาชีพ

๘.๗ ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินการทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคเอกราชตระหนักดีว่า แรงงานเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของชาติ โดยเหตุนี้พรรคจึงถือ นโยบายแรงงานเป็นนโยบายหลักอันหนึ่งของพรรค โดยมีเป้าหมายอย่างชัดเจนในการที่จะสนับสนุนปรับปรุงพัฒนาแรงงานไทยให้มีความรู้ มีฝีมือ ความสามารถ ความรับผิดชอบ และทัศนคติที่เหมาะสม เพื่อที่จะมีงานทำที่มีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีพและพัฒนาตนเองและครอบครัว ขณะเดียวกันก็จะได้รับการคุ้มครองแรงงานไทยให้มีรายได้ ชั่วโมงทำงาน วันหยุด สวัสดิการ และหลักประกันที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมให้แรงงานไทยได้มีการก่อตั้งองค์การของผู้ใช้แรงงาน และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานและสังคมส่วนรวม

ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน ได้ก่อให้เกิดภาวะเดือดร้อนแก่แรงงานไทยเป็นอย่างมาก จำนวนผู้ตกงานและถูกออกจากงานได้เพิ่มขึ้นและจำนวนผู้ว่างงานในขณะนี้เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ คนงานส่วนใหญ่ยังมีรายได้ต่ำไม่เพียงพอกับค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น คนงานจำนวนไม่น้อยต้องทำงานหนัก มีชั่วโมงทำงานยาวในสถานที่ทำงานที่ขาดสุขลักษณะและมีอุบัติเหตุจากการทำงานเพิ่มขึ้นเสมอ นอกจากนี้ แรงงานไทยจำนวนมากที่ไปทำงานต่างประเทศก็ไม่ได้ได้รับความคุ้มครองเท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่แรงงานเหล่านี้นำเงินตราต่างประเทศปีละนับหมื่นล้านบาท และคนงานในภาคเอกชนมีจำนวนหลายล้านคนที่ขาดสวัสดิการ ในกรณีเจ็บป่วย และหลักประกันเมื่อต้องออกจากงาน ทำให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศชาติ

พรรคเอกราชขอกำหนดวิธีดำเนินการในด้านนโยบายแรงงานและสวัสดิการสังคม ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย ประกาศและคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงานและสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้นและขจัดการกีดกันการเข้าทำงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนการขูดรีดแรงงานให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพ และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงาน และหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศ

- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคมและชมรมที่เป็นประชาธิปไตย เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของประเทศ
- (๕) สนับสนุนการเคลื่อนไหวที่เรียกร้องความเป็นธรรม และผลประโยชน์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ของเกษตรกร กลุ่มอาชีพ และผู้ใช้แรงงานทั่วไป
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอาชีพแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องและผลประโยชน์ อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ
- (๗) ให้การรับรองอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น
- (๘) ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัย ในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน
- (๙) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียน ผู้ใช้แรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๐. นโยบายด้านการกีฬา

พรรคเอกราชส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬา เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย มีสุขภาพแข็งแรงโดยทั่วกัน ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐาน เพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพทั้งระดับชาติ และระดับโลกและสร้างขวัญกำลังใจแก่นักกีฬาที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทย พรรคจึงได้กำหนดวิธีการ เพื่อดำเนินการตามนโยบายด้านกีฬา ดังต่อไปนี้

๑๐.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก ที่แข่งขันและที่พักผ่อนสาธารณะให้เพียงพอ โดยเฉพาะในเมืองขนาดใหญ่

๑๐.๒ ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐาน เพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพด้วยการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนให้ดำเนินกิจกรรม ตลอดจนให้เอกชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการและจัดการบริหาร

๑๐.๓ สร้างขวัญและกำลังใจแก่นักกีฬาที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศ และนักกีฬาที่ไปแข่งขัน ในนามของทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพ และความมั่นคงในอนาคตดีขึ้น

๑๐.๔ ส่งเสริมเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัย ด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้องเป็นสากล สนับสนุนการพัฒนาการผลิตอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศให้ได้มาตรฐานและราคาถูกรวมทั้งตั้งศูนย์กีฬา ระดับนานาชาติ เพื่อเป็นที่ซ้อมฝึกสอน และเก็บกักนักกีฬาระดับชาติ

๑๑. นโยบายด้านสาธารณสุข

พรรคเอกราชมีนโยบายอย่างแน่วแน่ที่จะให้ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณสุขอย่างเท่าเทียมกัน ในอัตราค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม พร้อมกับปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ พยาบาล และบุคลากรด้านการแพทย์ ปรับปรุงกิจการสาธารณสุขมูลฐานให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ส่งเสริมด้านโภชนาการและแก้ไขปัญหาโภชนาการในท้องถิ่นต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีนโยบาย สนับสนุนให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระด้านบริการสถานพยาบาล โดยไม่ให้เป็นภาระหนักแก่ประชาชน และยึดมั่นในจรรยาบรรณแพทย์ที่จะรับผู้ป่วยฉุกเฉินเข้ารับรักษาพยาบาล นำหลักการประกันสังคมมาใช้ สำหรับช่วยเหลือผู้ป่วยที่มีรายได้น้อย ในขณะที่เดียวกันก็ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและรายได้ของแพทย์ พยาบาล และบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมแก่สภาพความเป็นอยู่และรายจ่าย

ดังนั้น พรรคเอกราชจึงกำหนดวิธีการดำเนินการนโยบาย ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ จัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ และเหมาะสมในการส่งเสริมการสาธารณสุขทั้งในด้าน สาธารณสุขมูลฐาน การป้องกัน การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพอนามัย การปรับปรุงด้านโภชนาการ

๑๑.๒ ส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมบริการสาธารณสุข เช่น จัดตั้งสถานพยาบาล โรงพยาบาล โดยมีการควบคุมอัตราค่าบริการมิให้เป็นภาระหนักแก่ประชาชนเกินไป รวมทั้งการรับผู้ป่วยฉุกเฉิน เข้ารักษาพยาบาล โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจเมื่อเกิดความจำเป็นอย่างแท้จริง แต่ต้องคำนึงถึง จรรยาบรรณแพทย์ และรัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายนั้นตามมาตรการและกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

๑๑.๓ เร่งรัดการผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขทุกสาขา พร้อมกับปรับปรุงรายได้ และสวัสดิการของแพทย์ พยาบาล และหน้าที่สาธารณสุข โดยเฉพาะที่ประจำทำงานอยู่ในชนบทที่ห่างไกล เพื่อเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่

๑๑.๔ เร่งขยายโรงพยาบาลในชนบทให้เพียงพอกับความต้องการจัดตั้งสถานอนามัยให้ครบ ทุกตำบล พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นทุกด้านให้เหมาะสม

๑๑.๕ ส่งเสริมการจัดตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อผลิตแพทย์ให้มีจำนวนมากขึ้น ได้สัดส่วนที่ถูกต้องกับจำนวนประชาชน

๑๑.๖ ส่งเสริมด้านอาหาร โภชนาการ และงานสุขาภิบาลทั่วไป รวมทั้งการป้องกันมลพิษ หรือสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในเมืองและชนบท

๑๑.๓ จัดระบบการสงเคราะห์ รักษาพยาบาลแก่ผู้ที่มีรายได้น้อยด้วยประกันสังคมเพื่อประชาชน มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลเท่าเทียมกัน

๑๑.๔ สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในรูปสหกรณ์เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คำแนะนำและประสานงานอย่างใกล้ชิด

๑๑.๕ ส่งเสริมโครงการกระจายแพทย์สู่ชนบทที่ห่างไกล โดยวางมาตรการและกฎเกณฑ์ ให้ผู้สำเร็จวิชาแพทย์ประจำอยู่ในชนบทตามระยะเวลาที่กำหนด

๑๒. นโยบายด้านความปลอดภัยและกระบวนการยุติธรรม

พรรคเอกราชมีนโยบายที่จะยึดถือเสรีภาพและความมั่นคงของการดำรงชีพ เป็นพื้นฐานของสภาพสังคม โดยจะต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัย ป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับให้ความยุติธรรมในการดำเนินคดีแก่ผู้ถูกกล่าวหา ป้องกันการทุจริตเพื่อช่วยผู้กระทำผิด และปรับปรุงรายได้และสวัสดิการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องในระบบการพิทักษ์สันติราษฎร์ และกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้น พรรคเอกราชจึงกำหนดวิธีการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบาย ดังต่อไปนี้

๑๒.๑ ปรับปรุงกฎหมายและกฎ ระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยต่อชีวิต ทรัพย์สิน และกระบวนการยุติธรรมให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์ในปัจจุบัน

๑๒.๒ ส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษากฎหมายและกฎ ระเบียบที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชนด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม โดยอาศัยสื่อมวลชนต่าง ๆ รวมทั้งการจัดพิมพ์เผยแพร่

๑๒.๓ ปรับปรุงกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เหมาะสมกับอัตราการครองชีพ และสภาพความเป็นอยู่ ให้ได้สัดส่วนกับความต้องการ พร้อมกับปรับปรุงรายได้ สวัสดิการ ตลอดจนความเป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้ายของตำรวจ โดยเฉพาะรายได้ต่ำที่สุดจะต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ พร้อมกับจัดสรรผลประโยชน์ จากค่าปรับในคดีต่าง ๆ เป็นกำลังใจให้แก่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม

๑๒.๔ สนับสนุนการจัดตั้งศาลจราจรเพื่อทำหน้าที่พิจารณาคดีเกี่ยวกับการจราจร โดยไม่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรปรับเอง แล้วจัดสรรค่าปรับเป็นสัดส่วนให้แก่ตำรวจจราจรผู้ออกไปสั่ง เพื่อเสริมกำลังใจในการปฏิบัติงาน

๑๒.๕ ปรับปรุงระบบศาลยุติธรรมให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑๒.๖ สนับสนุนการจัดตั้งศาลปกครองเพื่อเป็นสถาบันให้ความเป็นธรรมในกรณีที่ประชาชนขัดแย้งกับข้าราชการ หรือกรณีขัดแย้งระหว่างหน่วยราชการด้วยกันและมีหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่มีคุณภาพ

๑๒.๗ จัดบริการให้คำแนะนำ ปรัชญาด้านกฎหมายแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยอย่างทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ปัญหาที่ประชาชนประสบและหากจำเป็นต้องดำเนินคดี ก็สนับสนุนให้มีการจัดบริการด้านทนายความโดยเรียกว่า ค่าใช้จ่ายในอัตราต่ำ

๑๒.๘ สนับสนุนวิธีการให้ผู้ถูกกล่าวหาทุกรายปรึกษาหารือกับทนายความได้ เพื่อรักษาความยุติธรรมแก่ประชาชน

๑๒.๙ สนับสนุนการวางมาตรการควบคุมการครอบครองอาวุธของประชาชนให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอาวุธปืน โดยมีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนออกใบอนุญาตครอบครองและพกพาอาวุธ พร้อมทั้งมีการสืบประวัติอาชญากรรมอย่างละเอียดก่อนอนุมัติ

๑๒.๑๐ สนับสนุนการปรับปรุงเรือนจำทัณฑ์สถาน และสถานที่คุมขังต่าง ๆ ให้มีสภาพอันสมควรแก่ศักดิ์ศรีของมนุษย์ และจัดโครงการพัฒนาด้านความรู้ วิชาชีพ และการอบรมจริยธรรมแก่ผู้ต้องขัง เพื่อให้โอกาสอันดีเมื่อพ้นโทษออกไปอยู่ร่วมกับสังคมภายนอก

๑๓. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

พรรคเอกราชเล็งเห็นความสำคัญของสตรี เด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายให้มีสิทธิเสรีภาพในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเท่าเทียมกับประชาชนโดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว พรรคเอกราชจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑๓.๑ ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียม และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๑๓.๒ ให้สตรีมีสิทธิสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม

๑๓.๓ ให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส มิให้ถูกเอาเปรียบในสังคม และป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนไปประกอบธุรกิจทางเพศ

๑๓.๔ สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็ก เยาวชน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในการประกอบอาชีพและความมั่นคงปลอดภัย

๑๓.๕ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มชมรมของสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข รวมทั้งป้องกันการทุจริตแรงงานเด็กอย่างจริงจัง

๑๔. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

พรรคเอกราชเล็งเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมิให้เกิดมลพิษอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนการพิทักษ์รักษาและป้องกันการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งการแก้ไขเมื่อเกิดสภาพเช่นว่านั้นขึ้น

ดังนั้น พรรคเอกราชจึงกำหนดนโยบายและมาตรการด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

๑๔.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติ ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างแน่นอนและถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติ และของโลก

๑๔.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

๑๔.๓ เร่งรัดและป้องกัน แก้ไขปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

๑๔.๔ ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิมและอนุรักษ์ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้

๑๔.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติเป็นสำคัญ

๑๕. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

หน้าที่การป้องกันประเทศย่อมเป็นหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ทุกเพศทุกวัยทั่วทั้งชาติ ซึ่งหน้าที่ในการป้องกันประเทศของปวงชนชาวไทยที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการสร้างกองทัพแห่งชาติ อันประกอบด้วย กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นหลักสำคัญและสนับสนุนกองทัพแห่งชาติให้ปฏิบัติการกิจในการป้องกันประเทศ อันได้แก่ เอกราชของชาติ อธิปไตยของปวงชน บูรณภาพแห่งราชอาณาจักรและพิทักษ์สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้สถิตสถาพร ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าภารกิจดังกล่าวเป็นหน้าที่ที่กองทัพแห่งชาติถือเป็นสัจจะปฎิญาณของพรรค จึงได้กำหนดวิธีดำเนินการในการส่งเสริมให้กองทัพแห่งชาติได้มีสมรรถภาพที่สมบูรณ์เพื่อให้สมกับภารกิจดังกล่าว โดย

๑๕.๑ จะปรับปรุงและพัฒนาให้กองทัพแห่งชาติได้มีความพร้อมทางทหารอย่างสัมพันธ์กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑๕.๒ ส่งเสริมให้กองทัพแห่งชาติได้ช่วยในการพัฒนาประเทศในยามสงบ นอกเหนือไปจากภารกิจในการป้องกันประเทศ

๑๕.๓ ส่งเสริมการปรับปรุงด้านสวัสดิการของกองทัพ ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่น ๆ และการพัฒนากำลังพลของกองทัพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนากำลังคนของชาติโดยทั่วไป ตลอดจนแก้ไข เปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับกว้าง ๆ ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

๑๕.๔ ส่งเสริมให้กองทัพแห่งชาติตระหนัก และเข้าใจบทบาทของกองทัพในการสถาปนาระบอบประชาธิปไตย รักษาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงสืบไป

๑๕.๕ ให้มีการปรับปรุงยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยยึดหลักการตนเองเป็นประการสำคัญ

๑๕.๖ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทธภัณฑ์ขึ้นใช้เอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่า และประหยัด

๑๕.๗ สนับสนุนและส่งเสริมให้ทหารได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างกว้างขวาง ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

๑๖. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พรรคเอกราชเล็งเห็นความจำเป็นอย่างชัดเจนและตระหนักเป็นอย่างยิ่งว่า การจะนำประเทศไทยให้ก้าวทันโลก ให้หลุดพ้นจากภาวะการถดถอยพัฒนา และความยากจน ให้เป็นผู้ประสบความสำเร็จในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม และให้มีเสถียรภาพและความมั่นคงต้องอาศัยการพัฒนาขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้พึ่งตนเองได้ ซึ่งการนั้น จำต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง รีบด่วนและต่อเนื่อง

เพื่อให้บรรลุจุดหมายดังกล่าว พรรคเอกราชได้กำหนดวิธีการ การดำเนินการในนโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเรื่อง อุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชากร

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของชาติกับนานาชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ

(๓) พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ และปริมาณพอเพียงกับความต้องการของชาติ

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของเอกชน ให้มีส่วนช่วยในโครงการพัฒนา และใช้เทคโนโลยีในวิสาหกิจต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

นโยบายทั้ง ๑๖ ประการที่ได้กล่าวมานี้ เป็นวิธีการตามนโยบายที่พรรคเอกราชได้กำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของชาติ เพื่อสถาปนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของชาติที่แท้จริง และสอดคล้องกับสภาพการณ์และลักษณะพิเศษของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นปัจจัยพื้นฐานของการแก้ปัญหาทั้งปวงของชาติให้ตกไปได้อย่างแน่นอน

พรรคเอกราชได้มีปณิธานที่แน่วแน่ตามอุดมคติและอุดมการณ์ของพรรคที่จะเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยเข้ารับผิดชอบในการแก้ปัญหาของชาติให้ลุล่วงไปเพื่อความสถาพรของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเพื่อส่วนรวมของชาติได้ก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาชาติต่อไปให้ได้ แต่การที่พรรคเอกราชจะก้าวไปสู่การปฏิบัตินโยบายที่เสนอมานี้ ก็ต้องได้รับการยินยอมและการสนับสนุนจากพี่น้องประชาชนชาวไทยทุกท่าน

ฉะนั้น พรรคเอกราชจึงขอเสนอนโยบายทั้ง ๑๖ ประการนี้ ต่อพี่น้องประชาชนชาวไทย ได้พิจารณาเพื่อจะได้ส่งเสริมให้พรรคเอกราชเป็นผู้แทนในการปฏิบัตินโยบายนี้ให้ปรากฏเป็นจริง เพื่อให้ประเทศชาติและปวงชนชาวไทยผ่านพ้นวิกฤติการณ์และสามารถพัฒนาชาติไปสู่สังคมที่สมบูรณ์ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้ดำรงอยู่สืบไปชั่ววันรันดร

ข้อบังคับพรรคเอกราช

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่ประมุขคณะผู้จัดตั้งพรรคเอกราช เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๕ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารและการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค เพื่อบรรลุเจตนารมณ์ในการให้พรรคเอกราชเป็นพรรคการเมืองของประชาชนที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาของปวงชนชาวไทย เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองการปกครองประเทศตามวิถีของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเอกราช” พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้รับการจัดตั้งพรรคการเมืองจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคเอกราช” เรียกชื่อย่อว่า “อ.ก.ร.” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “INDEPENDENT PARTY” และเรียกชื่อย่อว่า “I.D.P.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

(๑) เครื่องหมายพรรคมีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน

วงกลมด้านในมีพื้นเป็นสีเขียวเป็นรูปธงชาติคาบคู่มือและช่อชัยพฤกษ์สีแดงทั้งสองด้าน
วงด้านนอกมีพื้นเป็นสีขาว ด้านบนมีตัวอักษรภาษาไทยว่า “พรรคเอกราช” และด้านล่าง
มีอักษรภาษาอังกฤษว่า “INDEPENDENT PARTY” ตัวอักษรทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษเป็นสีน้ำเงิน
ระหว่างอักษรทั้งสองมีรูปดาวสีแดงทั้งสองด้านดังภาพ

(๒) ความหมายภาพ

ธงชาติ หมายถึง เอกราช ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คาบคู่มือ หมายถึง อุดมการณ์และการต่อสู้เพื่อปกป้องรักษาไว้ซึ่งเอกราช สถาบันชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ช่อชัยพฤกษ์ หมายถึง เอกลักษณ์ของคนไทย คือ รักความเป็นไทย อิสระ เสรีภาพ ไม่ชอบ
การเบียดเบียน รักการประสานประโยชน์ เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ดาว หมายถึง ความยิ่งใหญ่ของประเทศไทยในสังคมโลก

สีเขียว หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ มีเกษตรกรรมเป็นพื้นฐาน ชวนา ชาวไร่ คือ กระดูกสันหลังของชาติ จะต้องมีความกินดี อยู่ดี มีสุข

สีแดง หมายถึง อุดมการณ์ประชาธิปไตยที่พรรคเอกราชยื่นหยัดในการสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์ และสร้างพรรคเอกราชให้เป็นของประชาชน (MASS PARTY) อย่างแท้จริง

สีน้ำเงิน หมายถึง สถาบันพระมหากษัตริย์ ที่ประชาชนชาวไทยจะต้องเทิดทูน บุคคลใดจะละเมิดมิได้

สีขาว หมายถึง คุณธรรม และศาสนาที่ประชาชนทั้งประเทศยึดถือปฏิบัติเพื่อความผาสุกของสังคมไทย

สีเหลือง หมายถึง แผ่นดินไทยเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง

(๓) ตราวงเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) หากแต่ใช้สีเดียวกันล้วน ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ของพรรคเอกราช ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๖๓/๑๕ ถนนพหลโยธิน ๓๒ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐ การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖ สาขาพรรคเอกราชที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคเอกราช สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๗ อุดมการณ์ของพรรคเอกราช คือ ระบบความคิดที่พรรคจะต้องยึดมั่น ยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) การเมืองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) เศรษฐกิจระบบเสรีนิยมอันมีแผนสมบูรณื้ป้องกันการค้าผูกขาดปัจจัยการผลิตและวิสาหกิจสำคัญของชาติ

(๓) สังคมวัฒนธรรมประชาธิปไตยที่เทียบพร้อมด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ คุณธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ

ข้อ ๘ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายถึง พรรคเอกราช

“ข้อบังคับ” หมายถึง ข้อบังคับพรรคเอกราช

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกพรรคเอกราช

“คณะกรรมการบริหาร” หมายถึง คณะกรรมการบริหารพรรคเอกราช

“กรรมการบริหาร” หมายถึง กรรมการบริหารพรรคเอกราช

“คณะผู้บริหาร” หมายถึง คณะผู้บริหารพรรคเอกราช

“ผู้บริหาร” หมายถึง ผู้บริหารพรรคเอกราช

“หัวหน้าพรรค” หมายถึง หัวหน้าพรรคเอกราช

“รองหัวหน้าพรรค” หมายถึง รองหัวหน้าพรรคเอกราช

“เลขาธิการพรรค” หมายถึง เลขาธิการพรรคเอกราช

“รองเลขาธิการพรรค” หมายถึง รองเลขาธิการพรรคเอกราช

“เหรียญกษาปณ์พรรค” หมายถึง เหรียญกษาปณ์พรรคเอกราช

“โฆษกพรรค” หมายถึง โฆษกพรรคเอกราช

“คณะกรรมการสาขาพรรค” หมายถึง คณะกรรมการสาขาพรรคเอกราช

“สภาที่ปรึกษาพรรค” หมายถึง สภาที่ปรึกษาพรรคเอกราช

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายถึง คณะกรรมการบริหารพรรคเอกราช

“กรรมการบริหารพรรค” หมายถึง กรรมการบริหารพรรคเอกราช

“สำนักงานใหญ่” หมายถึง สำนักงานใหญ่พรรคเอกราช

“สาขาพรรค” หมายถึง สาขาพรรคเอกราช

“คณะกรรมการสาขาพรรค” หมายถึง คณะกรรมการสาขาพรรคเอกราช

“ประธานสาขาพรรค” หมายถึง ประธานสาขาพรรคเอกราช

“กรรมการสาขาพรรค” หมายถึง กรรมการสาขาพรรคเอกราช

“นายทะเบียนพรรค” หมายถึง นายทะเบียนพรรคเอกราช

“ผู้อำนวยการพรรค” หมายถึง ผู้อำนวยการพรรคเอกราช

“เขตเลือกตั้ง” หมายถึง เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

“ภาค” หมายถึง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้และหมายความรวมถึง กรุงเทพมหานคร

“นายทะเบียนพรรคการเมือง” หมายถึง นายทะเบียนพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๕ บุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้ มีสิทธิเป็นสมาชิกพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) มีความเลื่อมใสศรัทธาในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและอุดมการณ์ของพรรค

(๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๖) ไม่เป็นบุคคลต้องคุมขังอยู่ในหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๗) ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๐ บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๕ ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค ผู้อำนวยการพรรค กรรมการบริหาร นายทะเบียนพรรค หรือประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรค ผู้อำนวยการพรรค กรรมการบริหาร นายทะเบียนพรรค หรือประธานสาขาพรรค เสนอต่อหัวหน้าพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้รับเข้าเป็นสมาชิกได้ ให้ออกบัตรสมาชิกให้ในเวลาอันสมควร และมีสิทธิตามที่พรรคได้กำหนดไว้

ข้อ ๑๑ สมาชิกมี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและหัวหน้าพรรคอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

(๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิก โดยบุคคลนั้นต้องตอบรับการเชิญเป็นหนังสือ

ข้อ ๑๒ สมาชิกต้องเสียค่าบำรุงตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

ข้อ ๑๓ กรณีที่ผู้ประสงค์จะเป็นสมาชิกตามข้อ ๑๐ ไม่ผ่านการพิจารณาจากหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหาร ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้ยื่นทราบ

ข้อ ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารมีมติให้ออกตามข้อ ๕๐

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๕

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

(๖) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๑๕ การลาออกจากสมาชิก ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าพรรค เลขานุการพรรคหรือนายทะเบียนพรรค แล้วแต่กรณี และมีผลต่อเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

ข้อ ๑๖ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๔ (๓) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่น ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติในพรรคแรกไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๑๗ สิทธิของสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเป็นส่วนตัว หรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระเรื่อง การบริหารและปฏิบัติการอื่น ๆ ของพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคุ้มครองอย่างเสมอภาค ภายในขอบเขตที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) มีสิทธิที่จะได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรคหรือได้เลือกเป็นผู้แทนพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อสมบูรณ์ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้

(ก) สามารถชี้แจงนโยบายและเป้าหมายของพรรคให้ประชาชนเข้าใจ และทำให้พรรค ได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง

(ข) เป็นผู้ไม่ขัดแย้งหรือมีข้อบกพร่องที่ได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหาร

(ค) เป็นผู้แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจและพากเพียรทำงานตามแนวทางและอุดมการณ์พรรค

(๔) มีสิทธิได้รับอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพและรับสวัสดิการอื่น ๆ ที่พรรคจะพึงจัดให้แก่ สมาชิกพรรค

(๕) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารจะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

(๖) ถ้าสมาชิกในสัดส่วน ดังต่อไปนี้

(ก) สมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ

(ข) กรรมการบริหารจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหาร หรือ

(ค) สมาชิกสามัญของพรรคจำนวนห้าสิบคนขึ้นไป เห็นว่ามติหรือข้อบังคับพรรค ในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัด หรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติหรือข้อบังคับพรรคดังกล่าว ขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๑๘ หน้าที่ของสมาชิกมี ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษาหาความรู้และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศและระดับโลก และพร้อมที่จะปรับปรุง แก้ไข ความผิดพลาด บกพร่องของตนเอง

(๒) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค สนับสนุนผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งในนามของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยความเสียสละ เต็มใจ ไม่เพิกเฉย ละเลยต่อการเป็นสมาชิกภาพที่ดีของพรรค

(๓) ยึดมั่นต่อวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกอย่างเคร่งครัด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๙ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกมี ดังต่อไปนี้

(๑) ให้สวัสดิการ ค้ำครองจากอิทธิพล อำนาจมืดและส่งเสริมอาชีพ ตลอดจนให้ความรู้ ความคิดทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ตามกฎหมายบัญญัติแก่สมาชิก

(๒) ให้ความเป็นธรรมแก่สมาชิกในการแต่งตั้งคัดเลือกรับตำแหน่งทางการเมือง หรือ การสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือการเลือกตั้งทุกระดับของพรรค

(๓) จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิก และสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๔) ให้ถือว่าสมาชิกเป็นบุคคลสำคัญของพรรคและให้ปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิของสมาชิกที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรคปรากฏเป็นจริง

หมวด ๕

การบริหารงาน

ข้อ ๒๐ องค์ประกอบของพรรค ประกอบด้วย

(๑) ที่ประชุมใหญ่

(๒) คณะกรรมการบริหาร

(๓) คณะผู้บริหาร

(๔) สภาที่ปรึกษาพรรค

(๕) สาขาพรรค

ข้อ ๒๑ ให้มีคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่เกินแปดคน)

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่เกินแปดคน)

(๕) โฆษกพรรค

(๖) เภรัญญิกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ อีกไม่เกินแปดสิบคน

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสี่ปี นับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง
จากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๒๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมี
ผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารตามข้อ ๒๑

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหาร
ในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม
และการเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหาร ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนด
ตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็น
กรรมการบริหาร ในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ
ให้ทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ด้วย

ข้อ ๒๔ เมื่อคณะกรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งครบวาระ ให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหาร
- (๒) กำกับ ควบคุมการบริหารงานของคณะผู้บริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๓) ให้คำปรึกษาแก่คณะผู้บริหาร
- (๔) ควบคุม ดูแลและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค
- (๕) ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ของพรรค
- (๖) แก้ไขปัญหาการบริหารงานพรรค ในกรณีที่คณะบริหารไม่สามารถแก้ไขได้หรือเสนอมาเพื่อขอให้แก้ไข
- (๗) ดำเนินการบริหารงานพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย มติและแผนงานของพรรค
- (๘) กำกับ ดูแลและบริหารงานของสาขาพรรค
- (๙) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๑๐) พิจารณาเลือกบุคคล หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ทางการเมือง
- (๑๑) แต่งตั้งบุคคลเพื่อให้เข้ามาดำรงตำแหน่งในสภาที่ปรึกษาและกรรมการพรรคตามความจำเป็น
- (๑๒) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรค และองค์กรพรรค
- (๑๓) อนุมัติให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรค
- (๑๔) พิจารณาให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่ง
- (๑๕) พิจารณาความดี ความชอบแต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่าง ๆ ทั้งหมดของพรรค
- (๑๖) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร และไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎ ระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๖ กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

- (๑) ครบวาระ
- (๒) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ให้ออก

(๓) กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของคณะกรรมการบริหาร

(๔) หัวหน้าพรรคลาออก หรือพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพ้นตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

ข้อ ๒๘ เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๒๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน

ข้อ ๒๙ ในกรณีคณะกรรมการบริหารพ้นตำแหน่งทั้งคณะตามข้อ ๒๖ (๑) (๒) และ (๓) ให้หัวหน้าพรรคและคณะกรรมการบริหารที่พ้นตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับสั่งการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ ทั้งนี้ ต้องจัดประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน

ในกรณีหัวหน้าพรรคลาออก ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารชุดใหม่ภายในหกสิบวัน

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะบริหารคณะหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการบริหารแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารหรือสมาชิก ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ และกรรมการอื่น ๆ รวมแล้วมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน และให้มีการประชุมคณะผู้บริหารอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง

ข้อ ๓๑ คณะผู้บริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรสำคัญที่ดำเนินกิจการของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

(๒) ควบคุม กำกับ ดูแลงานของพรรค ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตามมติของคณะกรรมการบริหารหรือข้อบังคับพรรคกำหนดไว้

(๓) ออกระเบียบกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของพรรคและประสานงานกับกลุ่มการเมืองหรือองค์กรการเมืองต่าง ๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๓๒ คณะผู้บริหารพ้นตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) คณะกรรมการบริหารมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด สั่งให้พ้นตำแหน่ง

(๒) ผู้บริหารว่างลงสองในสามของจำนวนทั้งหมด

(๓) เมื่อครบวาระหรือพ้นตำแหน่งทั้งคณะของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๓๓ ผู้บริหารพ้นตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการบริหารทั้งหมด ให้พ้นตำแหน่ง

(๔) เมื่อครบวาระหรือพ้นตำแหน่งทั้งคณะของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๓๔ เมื่อตำแหน่ง ผู้บริหารว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งบุคคลจากกรรมการบริหารหรือสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งแทนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ว่างลง

ข้อ ๓๕ สภาที่ปรึกษา ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และกรรมการอื่น ๆ รวมแล้วมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งคณะกรรมการบริหารแต่งตั้งจากผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร รัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และยังเป็นสมาชิกของพรรคอยู่ หรือบุคคลที่หัวหน้าพรรค คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร

ข้อ ๓๖ หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในกิจการทั้งปวงของพรรค

(๒) เป็นประธานที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๓) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคและประชุมคณะกรรมการบริหาร

(๔) เป็นผู้ลงนามในประกาศ นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค ประกาศข้อมติพรรคและคำสั่งของพรรค

(๕) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วรายงานให้คณะผู้บริหารทราบ

- (๓) พิจารณานุมัติการเป็นสมาชิก
- (๔) อื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการบริหารและกฎหมายบัญญัติในกรณีหัวหน้าพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้มีอำนาจแต่งตั้งผู้ที่มีตำแหน่ง รองหัวหน้าหรือกรรมการบริหารทำหน้าที่แทน
- ข้อ ๓๗ รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย
- ข้อ ๓๘ เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) เป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะกรรมการบริหาร รวมทั้งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรคในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (๒) เป็นเลขานุการที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๓) เป็นผู้ดำเนินการกิจการขยายการจัดตั้ง และงานความคิดของพรรค เพื่อให้พรรคเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของประชาชน
- (๔) เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบสำนักงานเลขานุการพรรค
- (๕) มีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่ประชุมใหญ่พรรคและคณะกรรมการบริหารมอบหมาย แล้วแต่กรณี
- ข้อ ๓๙ รองเลขานุการพรรค เป็นผู้ทำการแทนเลขานุการพรรคเมื่อเลขานุการพรรคไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อได้รับมอบหมายจากเลขานุการพรรค และเป็นผู้ช่วยเลขานุการพรรคในการปฏิบัติงานตามเลขานุการพรรคมอบหมาย
- ข้อ ๔๐ โฆษกพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
- (๑) นำประกาศ คำสั่ง มติพรรค และเอกสารอื่น ๆ ของพรรค ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารไปเผยแพร่แก่ประชาชนและสมาชิก
- (๒) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของพรรค
- (๓) รวบรวมข้อมูล ข่าวสารทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของพรรค
- (๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของพรรคและกฎหมายกำหนด
- ข้อ ๔๑ เสรฐัญญาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
- (๑) ควบคุมรายรับ – รายจ่าย การเงิน การบัญชีของพรรค
- (๒) ทำบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบดุลของพรรค
- (๓) ทำหน้าที่อื่นตามที่มติของคณะกรรมการบริหารและกฎหมายกำหนด

ข้อ ๔๒ กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารมอบหมาย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด

ข้อ ๔๓ นายทะเบียนพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) บันทึก เก็บรักษาประวัติของคณะกรรมการบริหาร คณะผู้บริหาร และสภาที่ปรึกษา

(๒) จัดระบบทะเบียนสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์และจัดทำวิธีการที่จะรับรู้ความต้องการ และปัญหาของสมาชิก

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับกำหนดวิธีช่วยเหลือสมาชิกตามข้อบังคับพรรค รวมทั้งมาตรการในการออกบัตรให้แก่สมาชิก

(๕) จัดทำวารสารของพรรคแจกจ่ายสมาชิกเพื่อส่งเสริมความรู้ทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนกิจกรรมของพรรค

(๖) อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกและตามคำสั่งของหัวหน้าพรรค และคณะกรรมการบริหาร

ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งนายทะเบียนพรรคจากกรรมการบริหารหรือสมาชิก

ข้อ ๔๔ ให้คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งบุคคลจากกรรมการบริหาร หรือสมาชิกที่มีความเหมาะสมดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการพรรค และให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๔๕ ผู้อำนวยการพรรคมีหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของพรรค การกำหนดตำแหน่ง อัตรารับเงินเดือน การแต่งตั้ง การให้ความชอบ การลงโทษ การถอดถอน เงินตอบแทน และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหาร หรือคณะผู้บริหารกำหนด

ข้อ ๔๖ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคตามความจำเป็น และเหมาะสมกับสถานการณ์ คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๔๗ ให้คณะกรรมการแต่ละคณะ ประกอบด้วย

(๑) ประธาน

(๒) รองประธาน

(๓) เลขานุการ

(๔) รองเลขานุการ

(๕) กรรมการอื่น ๆ ไม่เกินสิบคน

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการแต่ละคณะอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระของคณะกรรมการบริหาร เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๕๘ คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาปัญหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร

(๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ ข่าวสารที่เป็นสาระประโยชน์แก่ประชาชนในนามของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

(๓) หน้าที่อื่น ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๕๙ ให้มีคณะกรรมการรัฐสภาของพรรคที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งและวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการ

ข้อ ๕๑ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานด้านกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากรัฐสภาเพื่อศึกษาและติดตามบทบาทของรัฐสภาให้ทันสถานการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๕๒ สำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติ การวางแผนและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลาย ตลอดจนควบคุม กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานทั้งหมดของสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ เลขธิการพรรคเป็นผู้กำกับ ดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้อำนวยการพรรคเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง

ข้อ ๕๔ สำนักงานสาขาพรรค ให้เป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาขึ้น โดยอยู่ในความควบคุม กำกับ ดูแลของเลขานุการสาขาพรรค โดยมีประธานสาขาพรรคเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุด

หมวด ๖

การประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ

ข้อ ๕๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารอย่างน้อยสามเดือนครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาและสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๖ การประชุมคณะกรรมการบริหาร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ถ้ามีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๗ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีประชุมเป็นพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๘ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ถ้ามีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๙ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ หรือคณะกรรมการให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม การประชุมของคณะกรรมการอื่น ๆ หรือกรรมการจะต้องมีกรรมการหรือกรรมการในขณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการนั้น ๆ จึงเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ถ้ามีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

หมวด ๗

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๖๐ เขตเลือกตั้งที่ใดมีสมาชิกสามัญประสงค์จะจัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งจัดประชุมสมาชิกสาขาพรรคนั้นเป็นครั้งแรกจำนวนไม่ต่ำกว่าสิบห้าคน เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขา หลังจากนั้นให้จัดส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบพิมพ์

ของพรรค พร้อมทั้งชื่อ อาชีพ ที่อยู่ ลายมือชื่อกรรมการสาขาพรรคไปยังสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพิจารณาอนุมัติให้มีการจัดตั้งสาขาและแจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารได้อนุมัติให้จัดตั้งสาขา

ถ้าเขตเลือกตั้งใดยังไม่พร้อมที่จะตั้งเป็นสาขาพรรค หากหัวหน้าพรรคพิจารณาเห็นสมควร จะให้จัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานไปก่อนก็ได้

การกำหนดท้องที่ตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้น ให้ถือเขตเลือกตั้งตามกฎหมายเลือกตั้งหนึ่งเขตเป็นหนึ่งท้องที่ในท้องที่หนึ่ง ๆ จะตั้งสาขาพรรคได้เพียงสาขาเดียวเท่านั้น แต่จะมีศูนย์ประสานงานได้อีกตามความจำเป็น

ข้อ ๖๑ คณะกรรมการสาขาพรรคให้มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค (ไม่เกินสองคน)
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค (ไม่เกินสองคน)
- (๕) โฆษกสาขาพรรค
- (๖) ทรัพย์สินสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกไม่เกินสามคน

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคอีกก็ได้

ข้อ ๖๓ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคได้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นอันดับแรก แล้วเลือกกรรมการอื่น ๆ ไม่เกินสิบสี่คน การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรอง ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ และผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรค

ข้อ ๖๔ คณะกรรมการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจการของสาขาพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองและวางแผนงานโครงการเสนอคณะกรรมการบริหาร

- (๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิก
- (๓) อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือสมาชิกในเขตพื้นที่ของแต่ละสาขาพรรค
- (๔) ส่งเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินการแก้ไข แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารทราบเป็นกรณีไป
- (๕) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชนและขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น
- (๖) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสมเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัด หรือ เขตเลือกตั้งของสาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพิจารณา
- (๗) หน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด
- ข้อ ๖๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ
- (๑) ครบวาระ
- (๒) กรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการพรรค
- (๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่ง
- ข้อ ๖๖ เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขา หรือรองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการบริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่
- ข้อ ๖๗ กรรมการสาขาพรรคพ้นตำแหน่ง เมื่อ
- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก ให้ถือเอาวันที่เจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนหนังสือแล้ว
- (๓) ขาดสมาชิกภาพ
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่งตามข้อ ๒๕ (๑๔)
- (๕) คณะกรรมการสาขาพ้นตำแหน่งทั้งคณะตามข้อ ๖๕
- ข้อ ๖๘ ให้ประธานสาขาพรรคเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาคนใดคนหนึ่งเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

หมวด ๘

การประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๖๕ ที่ประชุมใหญ่ของพรรคมีสองกรณี คือ

(๑) การประชุมใหญ่สามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารจัดการให้มีขึ้นเป็นปกติปีละหนึ่งครั้ง

(๒) การประชุมใหญ่วิสามัญ หมายถึง การประชุมที่คณะกรรมการบริหารเรียกประชุม นอกเหนือจากการประชุมใหญ่สามัญตามปกติ หรือกรณีกรรมการบริหารจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๖๖ หนังสือร้องขอให้ประชุมใหญ่วิสามัญต้องระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

ข้อ ๖๗ เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ให้ประชุมคณะกรรมการบริหารภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือเพื่อกำหนดเวลา สถานที่ และระเบียบวาระ ให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ ที่ประชุมใหญ่เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการบริหาร

(๒) ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคขณะนั้น

(๔) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๖๙ องค์กรประชุมใหญ่ของพรรคจะต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนหรือตามกฎหมายบัญญัติ การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งเป็นประธานและให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

ในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ก็ให้รองเลขานุการพรรค หรือกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๓๕ ในการประชุมใหญ่ของพรรคทุกครั้ง ต้องแจ้งให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ข้อ ๓๖ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหาร หรือกรรมการบริหาร
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามกฎหมายบัญญัติ และประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

หมวด ๕

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการบริหาร หรือคณะกรรมการสาขาพรรค ควรจัดให้มีการประชุมใหญ่ สามัญสาขาปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการ สาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการ สาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมใหญ่ วิสามัญ

ข้อ ๓๘ หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณา เรื่องใดและเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ให้คณะกรรมการ สาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการบริหาร หรือคณะกรรมการสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่สาขาพรรค แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรค เข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม มติของผู้ให้เรียก ประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรค พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๐ ที่ประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการบริหาร หรือผู้ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) สมาชิกสามัญในเขตพื้นที่ของสาขาพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหาร

ข้อ ๘๑ ในการประชุมใหญ่ของสาขาพรรค ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๐ มาประชุมไม่น้อยกว่า สิบห้าคน จึงจะเป็นองค์ประชุม การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๒ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาหรือกรรมการบริหาร หรือบุคคลที่ คณะกรรมการบริหารมอบหมายคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ก็ให้ รองเลขานุการสาขาหรือกรรมการสาขาคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๓ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

(๒) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๘๔ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกครั้ง ให้ประธานสาขาพรรค หรือ รองประธานสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการบริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการบริหาร แจ้งกำหนดการประชุมสาขาพรรคให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

หมวด ๑๐

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรค และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๕ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนรู้สิทธิหวงแหนในสิทธิและหน้าที่ของตน ตามรัฐธรรมนูญ พรรคเอกราชจึงได้กำหนดแนวทางและวิธีการให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังนี้

- (๑) จัดให้มีหลักสูตรอบรมการเมือง โดยแบ่งชั้นความรู้ไว้สามระดับ คือ ระดับผู้บริหารหรือกรรมการบริหาร ระดับผู้บริหารสาขาพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรคทั่วไป
- (๒) การจัดสัมมนาการเมืองและเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางการเมืองเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่กรรมการบริหาร กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกผู้ปฏิบัติงานของพรรค
- (๓) การออกเอกสารเผยแพร่แจกจ่ายข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมแก่บุคคลทั่วไป
- (๔) เผยแพร่แนวความคิด อุดมการณ์ และนโยบายพรรคผ่านสื่อมวลชนตามสถานการณ์
- (๕) ให้สมาชิกและประชาชนเสนอความคิดเห็นทางการเมืองมายังพรรคเพื่อตรวจสอบความคิดเห็นและความต้องการทางการเมืองของประชาชนทั่วไปและสมาชิก

หมวด ๑๑

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิก

ข้อ ๘๖ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพ เป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของประชาชน จึงกำหนดวินัยที่เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) สมาชิกทุกระดับต้องปฏิบัติตามนโยบาย ข้อบังคับ มติ และประกาศของพรรคอย่างเคร่งครัด
- (๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกเพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่นทั้งภายในพรรคและนอกพรรค
- (๓) ไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอก
- (๔) ไม่ปกปิดความผิดของสมาชิกทุกระดับและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคไม่ว่ากรณีใด
- (๕) ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย หรือผิดต่อศีลธรรมอันเป็นเยี่ยงอย่างไม่ดีและเป็นที่ครหาต่อบุคคลทั่วไป

ข้อ ๘๗ เพื่อเป็นการส่งเสริมจรรยาบรรณพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกจึงควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความสุจริต
- (๒) แสดงความซื่อมั่นในแนวอุดมการณ์และอุดมคติของพรรคอย่างเคร่งครัด
- (๓) ไม่มีความถือตนเองเป็นใหญ่ และยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อรักษาความสามัคคีของมวลสมาชิก

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๘๘ การกล่าวหาสมาชิกคนใดว่าได้กระทำ หรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ลงลายมือชื่อ

เมื่อได้รับหนังสือแล้ว ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่ง ยกข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๘๙ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ว่ากล่าวตักเตือนสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่า ควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา ออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุม คณะกรรมการบริหาร ถือเป็นอันสิ้นสุด

ข้อ ๙๑ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๙๐ คณะกรรมการบริหารให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖

หมวด ๑๓

การคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้ารับเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๙๒ ให้คณะกรรมการบริหารประจำจังหวัดเป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้าสมัครเป็นผู้รับเลือกตั้ง ในเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกของแต่ละเขตในจังหวัดร่วมคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งของพรรค แล้วส่งรายชื่อให้คณะกรรมการบริหารพิจารณา

ข้อ ๕๓ คณะกรรมการบริหารเป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้ารับสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพรรค (PARTY LIST)

ข้อ ๕๔ ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่ได้จัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกสามัญของพรรคที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของจังหวัดนั้น ให้แจ้งความจำนงไปยังคณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณา

หมวด ๑๔

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๕ พรรคและสาขาพรรคมีรายได้จาก

(๑) รายได้จากค่าบำรุงจากสมาชิก

(๒) รายได้จากการบริจาค โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๓) รายได้หรือรายรับจากกิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองของรัฐ

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงจะบันทึกลงในบัญชีและในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหาร กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับการบริจาค บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมานี้ ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรค และเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๘๖ รายจ่ายของพรรคมี ดังนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๘๗ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนค่าใช้สอย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์ และอื่น ๆ

ข้อ ๘๘ งบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๙ การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค กำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๘๕ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๐๐ ให้คณะกรรมการบริหารรับผิดชอบการบริหารการเงิน และการบัญชีของพรรค และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความเป็นจริง โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรค และสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายวันแสดงรายได้ หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่าย หรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจาก
ลงรายการแล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินภายในห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกปี โดยงบการเงิน
ต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้ และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าว
พร้อมกับรับรองความถูกต้อง แล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึง งบการเงินของสาขาพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทิน
โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบ และรับรองแล้ว และต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ
ภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้อง
ร่วมกับเหรัญญิกพรรค และหัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน
สามสิบวัน นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินที่ได้รับสนับสนุนจากรัฐทุกรอบปีปฏิทิน
ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๕

การตีความข้อบังคับ

ข้อ ๑๐๑ ให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้มีอำนาจตีความข้อบังคับ การตีความต้องมีคะแนนเสียง
ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของคณะกรรมการบริหารที่เข้าประชุมและอยู่ในที่ประชุมขณะลงมติ

หมวด ๑๖

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๒ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วย
ความเห็นชอบของพรรค ของคณะกรรมการบริหารและได้รับการอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ของพรรค

ข้อ ๑๐๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง
ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ผู้คัดเสนอมาจากคณะกรรมการบริหาร หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก
ที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๔ หากมีปัญหาคงต้องตีความไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารทั้งหมด

หมวด ๑๗

การยุบหรือเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๕ โดยที่พรรคเอกราชมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยไปจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๖ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐๗ ในกรณีที่พรรคเอกราชต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภาอากาศไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๑๘

การรวมพรรค

ข้อ ๑๐๘ การรวมพรรคอาจเป็นการรวมกันเพื่อจัดตั้งเป็นพรรคการเมืองใหม่ หรืออาจเป็นการรวมเข้าเป็นพรรคการเมืองเดียวกับอีกพรรคการเมืองที่เป็นหลักก็ได้

ข้อ ๑๐๙ การรวมพรรคต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่

มติให้รวมพรรคต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกที่เข้าประชุมและออกเสียงลงคะแนน

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเอกราช

คณะกรรมการบริหารพรรคเอกราช จำนวน ๑๐ คน คือ

๑. นายวรวิทย์ ผกาศรัตน์	หัวหน้าพรรค
๒. นายยุทธนา สีสุวรรณ	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายจักรพันธ์ พ่วงพงษ์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายกฤตภาส หล้าบรรเทา	เลขาธิการพรรค
๕. นางวารภรณ์ เทียมตระกูล	รองเลขาธิการพรรค
๖. นายกฤษฏี ธนาถาวรฤทธิ์	โฆษกพรรค
๗. นายวิจิต อนันต์บุญญา	รองโฆษกพรรค

๘. นายวรวิทย์ เริ่มตระกูลโอฬาร	เหรียญกษาปณ์
๙. นางรมิดา อินทนูจิต	กรรมการบริหารพรรค
๑๐. นายปรานต์ ธนาถาวรฤทธิ์	กรรมการบริหารพรรค
จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน	

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง